

[Fr. Andersen.]

være Enighed om, at hvis der kan konstateres Mangler, hvis der er noget, der ikke fungerer paa den Maade, det skal, ja, saa er der ingen anden Vej at gaa end den, for det første at paatale og beklage, hvad der er sket, og dernæst saa snart som muligt komme ind paa positive Overvejelser med det Formaal at træffe Foranstaltninger, der, saa vidt man nu engang kan dømme, vil være i Stand til at udelukke en Gentagelse af Vanskelighederne. Saaledes som Forholdene er for Danmarks Vedkommende, med den store Rolle, som Gods- og Persontrafikken, Eksporten og Importen spiller, er det klart nok, at naar en Isvinter toner frem, kan det kun være Opgaven saa hurtigt og saa virksomt, som det nu engang maatte være muligt, at søge truffet hensigtsmæssige Foranstaltninger for at overvinde eller dog i det mindste mindske Vanskelighederne.

Nu vil jeg gerne have Lov til at sige, at naar der nogle Gange under Forhandlingerne her i Dag har været fremsat enkelte Bemærkninger, der ligesom har villet tilvejebringe et vist Sammenligningsgrundlag mellem en tidligere Forespørgsel af 1929 og saa denne nu i Dag, saa er dog lykkeligvis Forholdet det — selv om vi alle ved, at der har været Vanskeligheder —, at disse Vanskeligheder hverken har haft det Omfang eller den Udstrækning eller Varighed... (*Christmas Møller: Hvorfor?*), fordi der indtraadte Tøvejr —, saa der er ikke den samme Baggrund som i 1929, idet Forholdene jo har formet sig anderledes. Men jeg vil ogsaa gerne sige, at uanset dette med Omslaget i Vejret er det da ogsaa klart nok, at Forholdene har ligget anderledes, og naar vi har hørt den højtærede Handelsministers meget udførlige Redegørelse, saa kan dog ikke en eneste være i Tvivl om, at Ministeren har haft Øje for, at den bestaaende Ordning har sine Mangler, og at han — hvad man er lige ved at bebrejde ham — har taget Ansvaret ved, om jeg saa maa sige, at hugge igennem, træffe Dispositioner, saaledes at man prøvede paa at klare Tingene bedre, end det saa ud.

Naar derfor Ministeren i Dag har givet en saa indgaaende Redegørelse, som Tilfældet er, dels en Række Oplysninger om de faktisk foreliggende Forhold, dels Oplysninger om, hvorledes man agter at indrette sig, saa kan jeg heller ikke tænke mig andet, som jeg før sagde, end at alle baade her i Salen og ud over Landet, naar man er enig i Betydningen af de herhen hørende Spørgsmaal, ogsaa vil være villige til at

yde den højtærede Minister al mulig Støtte til at faa saadanne Foranstaltninger gennemført. I alt Fald vover jeg paa mit Partis Vegne at udtale, at vi er rede til at være Ministeren behjælpelige med at faa saadanne Foranstaltninger bragt til Udførelse.

Der er fremsat en Række Betragtninger om Forhold, som jeg af gode Grunde skal undlade at komme ind paa. Jeg har ingen Forudsætning for at bedømme, om det skal være eller ikke skal være Marineofficerer, der skal føre disse Isbrydere. Jeg synes heller ikke, det er det afgørende, men jeg vil gerne i denne Forbindelse gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem Hr. Westermann fremførte i Slutningen af sin sidste Tale nogle Betragtninger om, hvorledes det hele havde udviklet sig, og sagde saa, at i alt Fald den 30. Januar maatte enhver kunne se, hvordan Landet laa. Det er meget morsomt, i en vis Forstand i hvert Fald; at netop paa denne Dato var jeg en blandt de mange, der skulde over Store Bælt, og jeg forhørte mig ved Ankomsten til Korsør hos Skibsofficerer om, hvorledes Udsigterne var med Hensyn til Overfarten, altsaa ikke hos Folk, der ikke vidste, hvad de udtalte sig om, men netop hos Folk, der færdedes daglig dernede, ogsaa under disse Forhold.

Paa det Tidspunkt sad der Færger fast i Isen ovre under Fyn, men man erklærede med Bestemthed, at Forholdene ikke var anderledes, end at man nok skulde komme igennem med den Færge, man nu satte ind, og man tilføjede — da jeg gjorde opmærksom paa, at jeg gerne paa et bestemt Klokkeslæt skulde være i Odense —, at jeg maatte regne med 1 Times à 5 Kvarters Forsinkelse. Vi afsejlede fra Korsør Kl. 16,40, tror jeg, og vi naaede Nyborg saadan noget som Kl. 23,30.

Jeg gør denne Bemærkning, fordi det ærede Medlem Hr. Westermann bruger en saa afgørende Vending som, at „alle maatte vide“. Men naar Skibsofficerer, der daglig Aar ud og Aar ind betjener denne Rute, kan udtale sig paa en saadan Maade, og der saa i Løbet af nogle faa Timer kan være sket saadanne Forandringer, naar de altsaa ikke er i Stand til at bedømme Situationen bedre end i det foreliggende Tilfælde, saa tror jeg ikke, man har Lov til med Rette at fælde en saa afgørende Dom over de trufne Dispositioner.

Men, som jeg begyndte med at sige, baade den højtærede Handelsministers Udtalelser og ogsaa de Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Minister for of-